

DELAVSKA POLITIKA

Uredništvo je v Mariboru, Ruška cesta, poštni predal 22. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Uprava: Maribor, Ruška cesta 5, poštni predal 22. Ljubljana VII, Zadržni dom.

Izhaja vsako sredo in soboto.

Naročnina za državo SHS znaša mesečno 10 Din, za inozemstvo mesečno 15 Din.

Malih oglasov, ki služijo v posredovanje in socialne namene delavstva ter nameščencev, stane vsaka beseda 50 para. Debelo tiskana beseda stane 1.— Din. Malih oglasov trgovskega značaja, stane beseda 1.— Din. V oglasnem delu stane petitna enostolpna vrsta 1.50 Din. Pri večjem številu objav popust. Čekovni račun: 14.335. — Reklamacije se ne frankirajo.

Štev. 53.

Sobota 29. junija 1929.

Leto IV.

Današnja kapitalistična družba.

Zgodovina se ponavlja. Tako pravijo ljudje, ki hočejo biti modrejši kakor naravni razvoj. Deloma imajo pa tudi prav, zakaj od stopnje do stopnje se človeška družba razvija in od stopnje do stopnje je razvoj tudi prisiljen, da si na tak ali enak naravni način utira pot.

Vzemimo primer iz rimske zgodovine. Rimska država je bila nekaj velika in mogočna. Poznala je pa dve vrsti državljanov: svobodne državljanke in sužnje. Državljanke so bogate, prilastili so si vse bogastvo, zemljo in seveda tudi oblast. Ko se je ta proces izvršil do take stopnje, da je bila na eni strani peščica bogatašev in posestnikov, na drugi pa množica ljudstva, plebejcev brez pravic, se je brezpravna sila pričela duhovno organizirati in upirati krivicam ter se boriti za izboljšanje svojega socialnega položaja. Manjšina bogatašev je v tej razvojni stopnji ostala izolirana, dočim je večina plebejskega naroda tvorila trdno miselnost in voljo.

Napetost med obema skupinama je rodila boje, vojno, meščansko vojno in končno razpad države, ker vladajoči krogi niso razumeli časa.

Podobno fazo v zgodovini imamo tudi danes v kapitalistični družbi, ki je že dosegla veliko popolnost. Tudi v sedanjih kapitalističnih družbi se kupiči imetje v rokah posameznikov, manjše peščice človeštva. Še več, peščica kapitalistov ima svoje organizacije, karteje, truste in te spajajo izopet bankarske organizacije v veliko kapitalistično svetovno organizacijo. Kapitalist ni več lastnik tovarov in bank, ampak samo lastnik delnic tovarov in bank. Kapitalist se ne briga, kako izvršuje kapitalistična organizacija v človeški družbi svoje naloge, marveč zahteva samo čim večji dobiček, čim višje dividende od svojih delnic. Z imetjem, s kapitalom pa gospodarijo direktorji in upravni odbori.

Ta gospodarski proces je povsem podoben onemu procesu v rimski zgodovini. V industriji, v go-

spodarstvu odločujeta delavec in direktor, delničar pa zahteva samo dobiček, dasi se nahaja popolnoma zunaj gospodarskega življenja. Delavec pa, ki živi in dela, sme ostati pri gospodarstvu samo toliko časa, dokler ga kapitalistična družba rabi. Če ni dela, ostane delavec brez življenjskih pomočkov, ker kapitalistična družba ne skrbi zanj, kakor je skrbel zgodovinski patricij za svoje sužnje.

Razvoj človeške družbe je danes na dovršenejši stopnji, kakor je bil v starem veku. In kakor so bile razmere takrat nevzdržne, tako postajajo nevzdržne danes, le v ostrejši obliki.

Vprašanje je, kakšno pot si izbere razvoj. Razumljivo se nam zdi, da pripada producentom-delavcem delež na produktih in produkciji, in sicer tak delež, da bodo socialno preskrbljeni ter imeli primerno človeško življenje kot enakovredni člani družbe.

Ta cilj bi morala cela človeška družba imeti pred očmi ter ga skušati uveljavljati. Delnice, kapital, ki predstavljajo imetje, so sad' dela in do sadu dela ima pravico vsa človeška družba.

Prehod in izhod iz teh nevzdržnih gospodarskih in socialnih razmer označuje deloma politika angl. delavske stranke, ki zahteva soodločevanje delavstva v gospodarski politiki in gospodarstvu sploh. Ta politika angleške delavske stranke pomeni socializacijo produkcije in distribucije blaga, torej delež na gospodarstvu in na blagu. Ako kapitalistična družba ne bo upoštevala položaja in potrebe časa, potem morajo biti naravna posledica današnjega gospodarstva močni pretresljaji, ker postaja kapitalizem, vsak dan bolj fingirana last neznanih ljudi, ki ne gospodarijo in ne delajo in tudi ne razumejo, kakšno vlogo ima gospodarstvo v človeški družbi. Tak je razvoj in razumno človeštvo bi moralo ta razvoj tudi razumeti in misliti na socializacijo.

o problemu narodnih manjšin in po tej konferenci je Burov v razgovoru z delegatom naše države izjavil, da za Jugoslavijo in Bolgarijo problem narodnih manjšin ni važen, ker so Jugoslavlani, to je Srbi, Hrvati in Slovenci z Bolgari vred en narod. Ta izjava predstavnika današnje bolgarske vlade je vsekakor značilna in si jo je treba zapomniti.

Ali dočim beležimo to simpatično izjavo, ki je bila izrečena zunanji, izven Bolgarske, po predstavniku bolgarske vlade, moramo beležiti tudi en nesimpatičen dogodek, ki se je te dni pripetil v notranji politiki Bolgarske. Stvar je taka: Ob priliki državnega praznika bolgarskega je po-

slal ministrski predsednik bivšemu kralju Ferdinandu, ki živi v Nemčiji, pozdravni telegram.

Ob tej priliki je stavila socialistična stranka v sobranju (parlamentu) interpelacijo, v kateri vprašuje, kdo je predsedniku dal pravico, da pošilja Koburžanu »v imenu bolgarskega naroda«, kateri je bolgarski narod zapeljal v katastrofo, tak telegram.

Koncem je socialistični interpellant rekel: »Mi hočemo s svojimi sosedi živeti v miru in jih ne maramo izzivati. Mi socialisti Ferdinandu ne bomo nikdar odpustili njegovih zločinov.«

Po »Radniških Novinah«.

Boji v Maroku.

Že nekaj let, to je od 1924. do 1926., je bil Maroko, velika francoska kolonija na severovzhodnem delu Afrike, pozorišče krvavih bojev med domačini oziroma vstaji in francosko vojsko. Vstaji so bili domačini plemena Rifi in Kabili, ki so se dobro organizirani pod vodstvom svojega nacionalnega vodje Ab Del Krima neustrašno borili za svobodo in neodvisnost Maroka. In tudi tukaj so vstaji doživeli usodo, ki navadno zadene vse kolonijalne narode: kljub junaštvu in nadčloveškemu odporu so podlegli močnejši francoski vojski, ki je bila tehnično izvrstno opremljena. Vodja vstavev je bil ujet in danes je v prognanstvu daleč od svoje domovine, na otoku Madagaskarju. Ali bilo je jasno, da se bo boj v Maroku ponovil ob prvi priliki. Težnja kolonijalnih narodov po svobodi in samostojnosti je silna, takorekoč nezlomljiva. Vsak njihov ustanek sproti propade in upore krvavo zaduše, toda mir je le začasen, ker ob prvi priliki nastane po-

gostoma le še hujši spopad, v katerem vedno teče kri in padajo žrtve na obeh straneh.

Najnovejše vesti zopet poročajo, da je pred nekaj dnevi ponovno prišlo do hudih spopadov med kolonijalno francosko vojsko in vstaji. Pri El Borzi se je vršila prva bitka, kjer je bilo mnogo ljudi mrtvih, ranjenih in ujetih.

Francoske oblasti se pripravljajo, da z ostrimi ukrepi narede red in mir.

Maroko je velika dežela in lepe bodočnosti. Francozi so popolni gospodarji po ravninah ob Sredozemskem morju, ali po planinah in hribovju, kjer prebivata plemeni Rif in Kabili, je položaj mnogo nevarnejši, ker oni izkoriščajo terensko obrambo za svoje pogoste operacije proti kolonijalnim četam. Francoski kapitalizem pa hoče s svojo silo popolnoma podvreči visoko marokansko pogorje, ki je izredno bogato na rudi, zlasti železne in zlate.

Klerikalni duh slovenskega liberalizma.

50 dolgih let se je slovenski liberalizem boril proti klerikalizmu s protifarško gonjo, vtikal je svoj nos v spalnice podeželskih župnikov, hinavsko je ocenjeval starost njihovih kuharic, a globlje ni prodril. Proti Mahničevi ideologiji, zgrajeni skoz in skoz na filozofski bazi, ni znal postaviti svojega sistema, svoje ideologije. Zato je poganjala Mahničeva setev v bujno rast, ki je prerasla vso slovensko domovino in ji dala izrazit klerikalni pečat.

V zadnjih mesecih pa se je začel že senilni slovenski liberalizem pripravljati na spokoritev in stopati po poti, ki drži naravnost v — Canosso. V »Jutru« čitamo vedno več notic, ki nam pričajo, da se je slovenski liberalizem sprijaznil z rožnim vencem. Ta list je začel namreč priobčevati vesti o promocijah kaplanov na bogoslovnih fakultetah (iskreno česti-

tamo), nad mnoge notice pa postavljajo naslove, ki diše že močno po — maziljenosti (angel varuh). Višek pa je gotovo dosegel »Pondeljek« v št. 25., ki si je dal poročati v 80tih vrstah o bivanju zagrebškega nadškofa dr. Bauerja v Poljanski dolini; koliko je v teh vrstah hinavščine in koliko iskrenosti, je seveda vprašanje zase.

Kaj se je zgodilo za liberalnimi kulisami, o tem smo precej dobro poučeni. Toda, gospodje, dolga in s trnjem posuta je pot spokorjenja in tem težja je, čim hujši grešnik hodi po njej! In spokoritev mora biti popolna, sicer ne zaleže niti za toliko, kolikor je za nohtom črnega. Zato pričakujemo od »Jutra«, da uvede stalno rubriko »Duhovniške vesti«, od ljubljanskih liberalcev pa, da bodo pri prihodnji procesiji nosili — nebo.

Talpa:

Kako je sedaj s stanovanji?

Zaščita najemnikov polagoma ugaša in najemnine se kolosalno višajo. Toda nikdo se s to najvažnejšo zadevo ne bavi, razen onih nesrečnikov, ki so neposredno prizadeti. Hišni posestniki sedaj pridno izkoriščajo ono, kar jim zakon nudi in ne redko kedaj skoči eden ali drugi iz zakonskega okvirja in zahteva več kot bi smel. Na eni strani se pridno strankam odpovedujejo stanovanja ter obenem povišujejo najemnine, ne redko kedaj do višine trikratne predvojne najemnine v

zlati valuti ali celo več, ne oziraje se, ali se sploh najdejo taki najemniki, ki bodo take najemnine zmagovali. Na drugi strani pa je nastala bujna trgovina s hišami in to se vrši včasih s kinematografsko hitrostjo. Hiša menja gospodarja kot pošten človek srajco. Seveda grede pri tem cene v neskončnost. Neka hiša v Mariboru je bila pred dobrim letom prodana za 170.000 Din, potem za 360.000 in sedaj stane že pol milijona. Pri tem pa je bila omenjena hiša že davno plača-

Amsterdamska internacionala leta 1928.

Letno poročilo mednarodne zveze strokovnih organizacij, ki je izšlo te dni, kaže, da se je članstvo amsterdamske internacionalne zveze v letu 1928 od 12,839.000 na 13,114.000. Na prvem mestu je Nemčija, ki šteje 4,819.000 strokovno organiziranih članov. Mala Avstrija šteje 772.000 članov. Po poročilu je narastlo strokovno organizirano članstvo v letu 1928 po posameznih deželah: v Jugoslaviji za 21,7 odst., v Letonski 18,4 odst., v Nemčiji za 12,2 odst., na Poljskem za 11,1 odst., v Kanadi za 11 odst.; v Rumuniji pa je članstvo nazadovalo za 12, v Memlu za 12 odst., v Veliki Britaniji za 6,9 odst. Članic je v celoti 14,3 odst. Med največje organizacije spadajo transportni delavci (2,084.000 članov), kovinarji (1,835.000), rudarji (1,652.000).

Po vsem svetu šteje strokovno organizirano članstvo 46,187.000 članov v raznih nameščenskih in strokovnih organizacijah. Od teh jih pripada amsterdamski internacionali 19,377.000, komunistični pa 13 milijonov 670.000, na konfesionalne organizacije 2,149.000 in na razne organizacije 10,989.000.

Komunističnim organizacijam je prištetih tudi 10,200.000 ruskih članov in 2,800.000 kitajskih. Ti podatki so pa nezanesljivi, zlasti, če pomislimo, da komunisti poročajo, da imajo na Kitajskem skoro tri milijone strokovno organiziranih članov. Brez ruskih in kitajskih strokovnih organizacij pa komunistični internacionali ne pripada niti en milijon članov.

Poročilo tudi povdarja, da se povsod razveseljivo zbuja duh delavske solidarnosti.

Jugoslavija in Bolgarija.

Mir na Balkanu je v prvi vrsti odvisen od sporazuma balkanskih narodov. Delavci imajo velik interes na tem, da se mir na Balkanu solidno utrdi ter da se odpravi vse zapreke, ki ga ovirajo. Važen korak v zmišlu mirovne politike je nedavno sklenjena pogodba med našo državo in Al-

banijo. Toda tudi Bolgarija je pripravljena, da ustvari dobre razmere z našo državo. To posnemamo iz izjave bolgarskega ministra za zunanje zadeve Burova v Madridu, kjer se je sešel z delegatom naše države ob priliki zasedanja Zveze narodov. Na tem zasedanju se je razpravljalo

„Cankarjeva družba“

Največ članov doslej so nabrali in odračunali sledeči ss.: Ludvik Miklošič, železničar, Ljubljana — 1147, Celešnik Rado, uradnik, Ljubljana — 94, Krištof Režka, knjižničarka, Maribor — 50, Ule Anton, Zagorje — 45, Magdič Drago, uradnik Borze dela nabral v Rušah — 36, Bricelj Niko, mizar, Ljubljana — 30, Jevnikar Angela, uradnica »Svobode« v Ljubljani — 30, Rakove Kristina, blagajničarka Konzumnega društva v Ljubljani — 30, Ciril Štukelj, Ljubljana — 39, Baraga Ivan, Rajhenburg — 25, Strašek Alojzij, Ljubljana — 25, Avšič, nameščenelec Konzumnega društva v Litiji — 25, F. Kozar, rudar, Hrastnik — 22. One, ki so jih odračunali po 10, danes še ne omenjamo, ker pričakujemo, da jih bodo vsi ti nabrali še po 15. Razne občine so plačale ustanovno družbi (po 1000 Din). Vsak dan prihaja sedaj približno po 60 novih članov. Sijajno so se odrezali mali kraji, kjer ni bilo doslej še nobene delavske organizacije. **Najslabše so se doslej izkazale Trbovlje in vsa mežiška dolina do Guštanja.** Sodrugi, še je čas, da pride-te med prve in da ne ostanete med zadnji-mi delavci za Cankarjevo družbo.

Knjige Cankarjeve družbe bodo lepše, nego so si ustanovniki ob početku mislili, kajti družba je dobila medtem originalne prispevke slovenskih pisateljev. Izšle bodo sledeče knjige: **Koledar s pestro vsebino in številnimi slikami, Angela Cerkev-nika socialna povest iz slovenskega življenja, »Daj nam danes naš vsakdanji kruh!«, Jacka Londona »Ženski pogum«, Dr. Lončarja znanstvena razprava »Kako je nastalo moderno delavsko vprašanje« in Filipa Uratnika zelo aktualna razprava »Izseljeniško gibanje in Slovenci«.** Vse knjige bodo krasno opremljene. Tako bo C. D. gotovo prekosila vse druge slovenske založbe. Tako se bo delavstvo uveljavilo tudi v literaturi — na prvem mestu. Vsi mi, ki pa ne pišemo knjig, pa pridno zbirajmo članke!

»Daj nam danes naš vsakdanji kruh.« Tako se imenuje socialni roman iz domačega slovenskega življenja, ki ga je spisal Angelo Cerkevnik in ki izide letos v založbi »Cankarjeve družbe«. Druga knjiga bo zbirka najlepših povesti priljubljene ameriškega pisatelja Jacka Londona v lepem prevodu pesnika s. Seliškarja. Kot znanstvena knjiga bo izšla temeljita in poljudna razprava prosvetnega šefa dr. Lončarja »Kako je nastalo moderno delavsko vprašanje« in aktualna knjiga Filipa Uratnika »Izseljeniško gibanje v Sloveniji«. Koledar bo imel zelo pestro vsebino, vse knjige bodo lepo ilustrirane. Prihodnje leto izide vojni roman »Doberdob« izpod peresa našega proletarskega pisatelja s. Lovra Kuharja. »Cankarjeva družba« bo s

temi knjigami brez dvoma prekosila slične slovenske književne družbe. Kakor vidijo naši čitatelji, je »Cankarjeva družba« prvotni program za letošnje izdaje knjig izpremenila, to pa zato, ker je med tem dobila najboljša dela domačih pisateljev. Vse delavske družbe, ki bodo prejele te lepe knjige za skromno vsoto Din 20.—, bodo vesele nad samim seboj in nad »Cankarjevo družbo«. Zato postanite člani »Cankarjeve družbe«. Še je čas.

Nace Mihevc:

Smrdljivi studenci, »žegnana voda«, moderna tehnika in zlato.

V Mehiki in Pennsilvaniji, na Sunajskih otokih in v Kavkazu, v Galiciji in Rumuniji stoje visoki vrtni stolpi, orjaške črpalke stokajče sesajo in pritiskajo noč in dan črnorujavo tekočino iz globokih vrelcev na površje zemlje. Ostanke življenjskih bitij iz pradoh so to. V ogromne tanke (posode) zbirajo to dragoceno »žegnano vodo«. Po več kilometrov daleč se pretaka po ceveh ta mastna tekočina na prostore, kjer se čisti in pretvarja v petrolej, bencin, plinsko olje, olje za mažo, parafin in katran, da potem daje mrtvim strojem življenje: avtomotorju, motorju za aeroplane, zračne ladje, ki jih bencinov motor goni preko vseh kontinentov. Dieslov motor je danes najmodernejši gonilni stroj, ki ga vporablja največji in najmodernejši parniki. Švicarski inženjer Büchel je izpopolnil Dieslov motor na 1060 konjskih sil. Pri dveh osebnih parnikih, ki vozita med Swinemundom in Pillarji v državi Danzig, sta montirana dva Dieslova motorja vsak po 3200 konjskih sil. To je ogromna kapaciteta gonilne moči in čudo moderne tehnike. In če hočemo tem strojem dati življenje, je treba »žegnane vode«.

Istotako gonijo Dieslovi motorji po tovarnah stoinstotisoče jermenov, ki obračajo na solfaktorjih vrtilnike, da gonijo milijone in milijone vreten in koles. Ta smrdljiva »žegnana voda« daje življenje mrtvim strojem parnikov, ki razvažajo milijone tonolat blaga po vsem svetu. Ogromna skladišča za premog na parnikih so bila odpravljena, da ima na njih prostor danes drugo blago, ki ga treba prepeljati iz kraja v kraj. Ta črnorujava smrdljiva tekočina nam daje olje za mažo strojev, parafin, lepi po mestih hodnike in ulice, daje luč zadnji gorski koči in petrolejka brli na mizi siromašne proletarske družine. Ni ga obrtnika, ne industrijca, ki ne bi rabil bencina, petroleja, olja za mažo ali parafina. Lahko to-

rej trdimo, da je ta črnorujava »žegnana voda« med najvažnejšimi produkti na svetu. Pred kakimi petnajstimi leti je izbruhnila v Mehiki revolucija zaradi petrolejskih vrelcev. Casopisje obeh anglosaških držav je takrat netilo revolucijo. Ves svet je postal pozoren na Mehiko. Kapitalistični vladi Zedinjenih držav in Anglije pa sta igrali človekoljubne prijatelje ter grozili, če v Mehiki ne bo miru, da pošljeta tja bojne ladje, strojnice in topove v varstvo svobode me-hikanskega meščanstva.

In zakaj je takrat šlo? Slo je za to, ali pride olje za pogon Dieslovih motorjev v roke multimilijonarju Rockefellerju ali drugi manjši skupini finančnikov, ki so se v to svrhu organizirali. Ti finančni pirati so prolet organizirali, da se je kral med seboj. V tej nesrečni državi so vse vlade od Diaza do Fyuerterne znale prodajati za zvence zlatnike in srebrnike finančnim piratom mehikansko zemljo. Dolge članke smo takrat vse leto čitali v pobožnih slovenskih listih, češ, da se bije v Mehiki boj za vero, ter da mehikansko delavstvo preganja duhovnike in niti škofom ne prizanaša.

In koliko je bilo na vsem tem resnice? Prejšnji prezident Calles je po vsej božji in človeški pravici zahteval razlastitev cerkvenih petrolejskih vrelcev, ki naj bi prešli v last države, in last ljudstvu. In še to proti odkupu.

Cerkev pa se je načrtu državne vlade uprla. Preoblečeni milijonarji v generalskih uniformah pa so zbrali s pomočjo duhovništva nezavedno ljudstvo in mu dopovedali, da preganja Callesova vlada vernike, duhovnike in škofe. Nezavedno ljudstvo je brezvestni kapitalizem oborožil in vpriporil z njim revolucijo. Milijonarji v generalski uniformi so seveda s to nevedno množico uganjali največje zločine; napadali so vlake in jih ropali, železniške proge so razdejali

Letna članarina za »Cankarjevo družbo« znaša 20 Din. Za to dobiš je-seni štiri lepe knjige. --

in morili. Vse to se je godilo v imenu križa, na katerem je umrl oni, ki je oznanjal človekoljubje.

Ko so mehiške strokovne organizacije vse to videle, so šle v boj za svojo republiko in svoje pravice. Po porazu v pokrajini Collina zadnje stotine katoliških upornikov, so se milijonarji v generalskih uniformah poskrili, nevedno ljudstvo pa prepustili usodi.

Tako je končala mehiška vstaja in nahujskami vstasi se sedaj vprašujejo: za koga smo se pravzaprav borili? Slo je pač le za »žegnano vodo«, za črnorujavo smrdljivo vodo — za petrolej! Povsem enako je šlo samo za profit, kakor v južni Afriki v burski vojni. Takrat je šlo za to, kdo bo v južni Afriki posestnik zlatih rudnikov; v Mehiki je pa šlo za to, kdo si prilasti privilegij za črpanje zemeljskega bogastva — petroleja.

Prednaznanilo!
Savez žel. Jugoslavije, podružnica I, Maribor, priredi dne 15. avgusta 1929 v gostilni Pschunder, Radvanje **VELIKO VRTNO VESELICO**
Bratska društva se naprošajo, naj na isti dan ne prirejajo sličnih prireditev.

Ali ste že krili? svoje potrebe v tiskovinah

Dobavljamo vse tiskovine v prvovrstni izpeljavi in po najnižjih cenah za vsa društva, industrijo, trgovine, pisarne itd.

Ljudska tiskarna d. d.
Maribor, Sodna ulica št. 20

NAZNANILO

PRESELITVE!

Dovoljujem si cenj. občinstvu naznaniti, da sem svojo trgovino s 1. Julijem 1929 preselil v

GOSPOSKO ULICO ŠTEV. 9.

Pri tej priliki prosim cenj. občinstvo, da mi, kakor doslej, tudi v naprej ohrani TOČNA POSTREŽBA. svojo naklonjenost. **SOLIDNE CENE.**

JAKOB PERHAVEC, MARIBOR, GOSPOSKA ULICA 19
TOČILNICA ŽGANJA, LIKERJEV, KONJAKA ITD.

Kovinarji na Teznu in Mariboru.

Tajništvo posluje na Ruški cesti števil. 5 vsako nedeljo od 9. do 12. ure dopoldne in vsako sredo od 18. do 20. ure zvečer. Člani dobe istotam vse informacije.

PERILO

največja izbira in izredno nizke cene
Tvorniška zaloga samo Glavni trg 11.
Specijalna zaloga **nogavic, oblek, čevljev, samovoznic** itd. v najboljši izbiri

J. KARNIČNIK, Glavni trg 11.

Sodružice in sodrugi!

Kupujte samo pri tvrdkah, ki oglašujejo v »Delavski Politiki«! ...

NAŠIM RODBINAM PRIPOROČAMO KOLINSKO CIKORIJU
IZVRSTEN PRIDATEK ZA KAVO

POZOR! POZOR!

OTVORITEV TRGOVINE TEKSTILBAZAR

v ponedeljek, dne 1. julija v **VETRINJSKI ULICI ŠTEV. 15.**

Velika izbira angleškega sukna, dobra in poceni svila in vsakovrstna manufaktura po najnižjih in brezkonkurenčnih cenah.

Oglejte si izložbe!

Oglejte si izložbe!